

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2020r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Izabela Hantz – Nowak

Protokolant: sekr. sad. Katarzyna Pawłowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Wilda ----

po rozpoznaniu dnia 13.07.2020 r.

sprawy :

K. D., s. D. i K. zd. O., ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 27.11.2019r. do 16.02.20r. w P. uporczywie nękał swoją byłą konkubinę M. P. (1) poprzez wielokrotne wysyłanie wiadomości tekstowych i telefonowanie o różnych porach dnia i nocy oraz nachodzenie w miejscu zamieszkania czym wzbudził u pokrzywdzonej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i istotnie naruszył jej prywatność

tj. o przestępstwo z art. 190a § 1 kk

I. Oskarżonego K. D. uznaje za winnego popełnienia w sposób opisany wyżej przestępstwa z art. 190 a § 1 kk i za to na podstawie art. 190 a § 1 kk, przy zastosowaniu art. 37a kk, wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 35 (trzydzieści pięć) stawek dziennych po 80 (osiemdziesiąt) zł każda.

II. Na podstawie art. 41 a § 1 i 4 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej M. P. (1) na odległość mniejszą niż 10 metrów oraz zakaz kontaktowania się w jakikolwiek sposób z pokrzywdzoną przez okres 1 (jednego) roku.

III. Na podstawie art. 627 kpk , art. 1 i 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu państwa koszty postępowania w kwocie 140 zł oraz opłatę w kwocie 280 zł.

Sędzia I. Hantz – Nowak

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	VI K 233/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może			

<p>ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1.USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>0.1.Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. D.	w okresie od 27.11.2019r. do 16.02.20r. w P. uporczywie nękał swoją byłą konkubinę M. P. (1) poprzez wielokrotne wysyłanie wiadomości tekstowych i telefonowanie o różnych porach dnia i nocy oraz nachodzenie w miejscu zamieszkania czym wzbudził u pokrzywdzonej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i istotnie naruszył jej prywatność	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. nękanie pokrzywdzonej poprzez wielokrotne wysyłanie wiadomości tekstowych i telefonowanie o różnych porach dnia i nocy oraz nachodzenie w miejscu zamieszkania w okresie objętym zarzutem	1. zeznania świadka M. P. (1)	k. 1-4, 12-15, 29-33	
2. zeznania świadka M. K. (1)	k. 19-20		
3. zeznania świadka L. C.	k. 21-23		
4. zeznania świadka K. C.	k. 24-28		
5. częściowo wyjaśnienia oskarżonego	k. 147-148, 153-154 i 257v		
6. dokumenty	k. 5-7, 8, 9, 11, 39-47, 48-139, 141, 142, 149-151, 156-171, 173-205.		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.		-----	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

-----	-----	-----	
1.OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	1. zeznania świadka M. P. (1)	Sąd dal w całości wiarę zeznaniom świadka, świadek szczerze przedstawił wszelkie zapamiętane fakty, zeznania świadka zostały potwierdzone przez świadka M. K., L. C., K. C.	
2. zeznania świadka M. K. (1)	Sąd dal w całości wiarę zeznaniom świadka, świadek szczerze przedstawił wszelkie zapamiętane fakty, zeznania świadka zostały potwierdzone przez zeznania świadka M. P., L. C., K. C.		
3. zeznania świadka L. C.	Sąd dal w całości wiarę zeznaniom świadka, świadek szczerze przedstawił wszelkie zapamiętane fakty, zeznania świadka zostały potwierdzone przez świadka M. K., M. P., K. C.		
4. zeznania świadka K. C.	Sąd dal w całości wiarę zeznaniom świadka, świadek szczerze przedstawił wszelkie zapamiętane fakty, zeznania świadka zostały		

	potwierdzone przez świadka M. K., L. C., M. P.		
5. częściowo wyjaśnienia oskarżonego	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w części w której przyznał się do zarzutu i wyjaśnił, że chciałby przeprosić się z pokrzywdzoną, nie wiedział do końca co robił, w zakresie w którym oskarżony nie przyznał się do zarzutu Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom jako że były sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonej oraz świadków L. i K. C. oraz z dokumentami w postaci wiadomości sms		
6. dokumenty	Sąd nie stwierdził, by zaistniały jakiegokolwiek przesłanki do kwestionowania ujawnionych w sprawie dokumentów i protokołów, a to z uwagi na ich urzędowe pochodzenie, a także fakt, że żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności.		
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	K. D.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd uznał za prawidłową kwalifikację prawną przyjętą przez oskarżyciela, oskarżony zachowaniem swym wypełnił znamiona przestępstwa z art. 190 a § 1 kk, działał z zamiarem umyślnym o czym świadczy zachowanie oskarżonego przyjeżdżającego pod dom pokrzywdzonej, wysłanie wiadomości sms i wykonywanie połączeń do niej mimo ich zakończenia związku</p> <p>Przedmiotem ochrony na gruncie przestępstwa z art. 190a § 1 k.k. jest wolność od strachu, prawo do spokojnej egzystencji. Podmiotem przestępstw opisanych w art. 190a k.k. może być każdy. Przedmiotem czynności wykonawczej na gruncie przepisu art. 190a § 1 k.k. jest człowiek zdolny do odczuwania zagrożenia.</p>			

Jako nękanie zgodnie z językowym znaczeniem tego terminu, należy rozumieć zachowanie polegające na ustawicznym dręczeniu, trapieniu, niepokojeniu innej osoby, dokuczanie komuś, niedawanie mu spokoju (zob. E. Sobol (oprac.), Mały słownik języka polskiego, Warszawa 1999, s. 489). Przez uporczywe zachowanie sprawcy należy natomiast rozumieć (podobnie jak w przypadku przestępstwa z art. 209 k.k.) zachowanie nacechowane wyraźną intencją, długotrwałe, powtarzające się, nieustanne, nieustępliwe. Nie jest możliwe stworzenie in abstracto katalogu zachowań, które mogą być uznane za przejaw uporczywego nękania. Nie ulega natomiast wątpliwości, że aby mówić o uporczywym nękanii, musi dojść do powtarzalnych zachowań, uciążliwych dla pokrzywdzonego w znacznym stopniu, odbieranych przez niego jako zachowania wysoce nieprzyjemne i wzbudzające obawę lub też naruszające w istotnym stopniu jego prywatność (por. P. Furman, Próba..., s. 3). Jak w uzasadnieniu wyroku z dnia 19 lutego 2014 r., II AKa 18/14, KZS 2014, z. 7–8, poz. 98, wskazał Sąd Apelacyjny we Wrocławiu: „O uporczywym zachowaniu

się sprawcy świadczyć będzie z jednej strony jego szczególne nastawienie psychiczne, wyrażające się w nieustępliwości nękania, tj. trwaniu w swego rodzaju uporze, mimo próśb i upomnień pochodzących od pokrzywdzonego lub innych osób o zaprzestanie przedmiotowych zachowań, z drugiej natomiast strony – dłuższy upływ czasu, przez który sprawca je podejmuje. Skutkiem zachowania się sprawcy musi być wytworzenie u pokrzywdzonego uzasadnionego poczucia zagrożenia lub poczucia istotnego naruszenia jego prywatności".

Przestępstwo z art. 190a § 1 k.k. ma zatem charakter wieloczynowy. O uporczywości świadczy nie tylko częstotliwość oraz okres nękania, ale również ignorowanie przez sprawcę częstych próśb osoby pokrzywdzonej o zaprzestanie zachowań wzbudzających w niej poczucie zagrożenia lub naruszających jej prywatność. Samo nękanie osoby pokrzywdzonej lub jej osoby najbliższej nie jest wystarczające do przypisania przestępstwa z art. 190a § 1 k.k. Zachowanie sprawcy musi wywołać u ofiary poczucie zagrożenia, a więc lęk i obawę, że mogą ją spotkać jakieś ujemne konsekwencje. Poczucie to

musi być uzasadnione okolicznościami.

Konieczne jest zatem rozważenie, czy inny obywatel o cechach pokrzywdzonego w okolicznościach danej sprawy poczułby się również zagrożony (por. np. M. J., Przepięstwo stalkingu w świetle noweli kodeksu karnego, (...) 2011, nr 3, s. 47). Zwrócił na to uwagę także Sąd Najwyższy, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 grudnia 2013 r., III KK 417/13, KZS 2014, z. 6, poz. 26, stwierdził: „By zachowanie mogło być uznane za stalking, nękanie przez sprawcę musi być uporczywe, a zatem polegać na nieustannym oraz istotnym naruszaniu prywatności innej osoby oraz na wzbudzeniu w pokrzywdzonym uzasadnionego okolicznościami poczucia zagrożenia. Ustawodawca nie wymaga przy tym, aby zachowanie stalkera niosło ze sobą element agresji. Nadto prawnie irrelevantne jest w kontekście strony podmiotowej tego przestępstwa, czy czyn sprawcy powodowany jest żywionym do pokrzywdzonego uczuciem miłości, nienawiści, chęcią dokuczenia mu, złośliwością czy chęcią zemsty. Dla bytu tego przestępstwa nie ma znaczenia, czy sprawca

ma zamiar wykonać swoje groźby. Decydujące jest tu subiektywne odczucie zagrożonego, które musi być oceniane w sposób zobiektywizowany".

Innymi słowy nie wystarczy, że ofiara się boi, bać się musi w sposób usprawiedliwiony. Poczucie zagrożenia musi wystąpić u tego samego podmiotu, który był przedmiotem nękania.

Wobec powyższego przestępstwo z art. 190a § 1 k.k. jest przestępstwem skutkowym, gdyż niezbędny będzie skutek w postaci wzbudzenia u ofiary poczucia zagrożenia.

Znamię uporczywości, obok elementu strony przedmiotowej, zawiera także element strony podmiotowej, tj. przesądza o konieczności istnienia umyślności. Natomiast należy sądzić, że nie ma przeszkód, aby znamię skutku (w postaci wzbudzenia u pokrzywdzonego poczucia zagrożenia lub istotnego naruszenia jego prywatności) mogło być objęte zarówno zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym.

W n/n sprawie wszystkie znamiona strony przedmiotowej i podmiotowej zostały zrealizowane.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-----	
Związłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
-----	-----		
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
-----	-----		
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania			
-----	-----		
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
-----	-----		

<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. D.	I	I	<p>Uznając sprawstwo i winę oskarżonego za udowodnione w zakresie przypisanego mu przestępstwa, Sąd przystąpił do wymierzenia mu kary adekwatnej do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, a także uwzględniając cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara winna osiągnąć w stosunku do oskarżonego oraz warunki i właściwości osobiste K. D.. Ponadto orzeczona kara powinna spełniać rolę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara wymierzona oskarżonemu winna przede wszystkim uwzględniać motywację i sposób jego zachowania, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na nim obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstw. Ponadto Sąd, wymierzając kary – zgodnie z dyspozycją art. 53 § 2 k.k. – uwzględnił także właściwości i</p>

warunki osobiste sprawcy, sposób jego życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu oraz zachowanie się pokrzywdzonej.

Za przypisane oskarżonemu przestępstwo z art. 190a § 1 k.k. Sąd Rejonowy wymierzył mu w oparciu o przepis art. 190a § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a kk karę grzywny 35 stawek po 80 zł. Do okoliczność obciążających zaliczyć należało nasilenie podjętych przez oskarżonego czynności nękających pokrzywdzoną - oskarżony nie był w stanie zrozumieć, iż pokrzywdzona nie chce mieć z nim kontaktu i usiłował nakłonić ją do powrotu, nękając telefonicznie oraz nachodził ją w miejscu zamieszkania, co abstrahując już od poczucia zagrożenia i naruszenia prywatności pokrzywdzonej, narażać mogło ją na dodatkowy dyskomfort oraz wywołać uczucie wstydu, czy zażenowania. Jako okoliczność łagodzącą potraktować należało dotychczasową niekaralność oskarżonego, jak również przyznanie się do popełnienia tego przestępstwa, przeprosiny i wyrażenie skruchy oraz braku chęci nawiązywania

			<p>z nią kontaktu w przyszłości.</p> <p>Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny przy zastosowaniu art. 37a kk, uznając, że będzie to kara wystarczająca do osiągnięcia celów kary i uwzględniająca wszelkie okoliczności mające na nią wpływ. Oskarżony zrozumiał swój błąd, wyraził przeprosiny, oświadczył że nie będzie się kontaktował z pokrzywdzoną w przyszłości, nie był wcześniej karany a więc należy uznać, że orzeczona kara grzywny będzie wystarczająca. Sąd miał też na uwadze, że pokrzywdzona wyraziła zgodę na wydanie wyroku zgodnie z wnioskiem oskarżonego i obrońcy, domagając się jedynie orzeczenia zakazu kontaktowania i zbliżania się. Sąd uznał, że wniosek oskarżonego o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności jest słuszny.</p>
K. D.	II	II	<p>W oparciu o dyspozycję art. 41a § 1 i 4 k.k. Sąd orzekł zakaz kontaktowania się przez oskarżonego w jakikolwiek sposób z M. P. (1) oraz jednocześnie zakaz zbliżania się do niej na odległość mniejszą niż 10 metrów przez okres 1 roku. Sąd uznał, że środek karny zwiększy oddziaływanie</p>

			wychowawcze kary jak również miał na względzie stanowisko pokrzywdzonej, która oświadczyła, że domaga się orzeczenia takiego zakazu na okres 1 roku.
1. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
			-----
1. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
-----			
1. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. wobec uznania oskarżonego za winnego		

w całości zarzucanego mu czynu obciążył go kosztami postępowania w kwocie 140 zł i wymierzył mu w oparciu o art. 1, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r., Nr 49 poz. 233 z późn. zm.) opłatę w kwocie 280 zł, nie znajdując żadnych podstaw aby oskarżonego zwolnić od ponoszenia tych kosztów przerzucając ich ciężar na ogół podatników.

1.Podpis

s. Izabela Hantz - Nowak